

عنوان مقاله:

واکاوی مولفه های طنز کارناوالی باختین در رمان نفرین زمین جلال آل احمد

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

صدیقه مهران فر - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه مازندران

غلامرضا پیروز - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

طنز کارناوالی « برگرفته از نظریه ی ادبی منطق » گفتگویی « ۵ میخاییل باختین است. کارناوال بر پایه ی گریز از هر گونه جزم اندیشی و اقتدارطلبی استوار است و به عنوان یک فضای تفسیری و افق هرمنوتیکی تاکنون توانسته در نقد و تحلیل بسیاری از اثرات ادبی، فرهنگی و هنری به کار رود. کارناوال ریشه در طنز و خنده دارد و آل احمد هم از عناصر طنز کارناوالی در جهت انتقاد و اعتراض و در راستای شکستن رسمیت و اقتدار حکومت بهره میگیرد. طنز او سلاحی است در برابر فرهنگ غالب که مونولوگی است. وی عامیانه گرایی کارناوال را در جهت رسیدن به دیالوگ به کار میگیرد. هدف از این پژوهش، بازخوانی رمان نفرین زمین آل احمد از نگرانه طنز کارناوالی باختین است. روش شناسی پژوهش، توصیفی- تحلیلی و دستاورد پژوهش حاکی از این است که طنز موجود در رمان با بسیاری از مولفه های طنز کارناوالی همچون تقابل سنت و مدرنیته، به سخره گرفتن ارزشهای دینی، مرگ اندیشی، اهمیت تن در مقابل امور معنوی، و همچنین مولفه های زبانی و ادبی کارناوال نظیر زبان عامیانه، انواع آبرونی و کاریکاتور کلامی همسو است.

کلمات کلیدی:

باختین، طنز کارناوالی، آل احمد، نفرین زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1245220>

